

Vonnisnummer / Griffienummer 682 / 2024
Repertoriumnummer / Europees
Datum van uitspraak 4 maart 2024
Naam van de beklaagden
Systeemnummer parket 19CO48521 Rolnummer 22D002260 Notitienummer parket DE66.L4.9847/2019

rechtbank van eerste aanleg
Oost-Vlaanderen, afdeling
Dendermonde, sectie
correctionele rechtbank
Kamer D13M

Vonnis

Aangeboden op
Niet te registreren

2. Niettegenstaande de betwisting die beklaagden in conclusie en op de terechtzitting van 5 februari 2024 voerden, blijkt hun schuld aan de enige tenlastelegging genoegzaam uit het strafdossier. De rechtbank verwijst hiervoor naar de volgende elementen:

- Tijdens zijn verhoor van 12 mei 2020 verklaarde eerste beklaagde dat de situatie onveranderd was. Ze hadden de intentie zich in regel te stellen, zeer waarschijnlijk met een overdekte constructie die voldoet aan de wettelijke voorschriften. In het proces-verbaal van 20 november 2023 werd vastgesteld dat er sinds de bespreking van 4 oktober 2019 geen voorstellen of vergunningen werden aangevraagd.
- Op 3 september 2020 werd vastgesteld dat de parking van het terrein nog steeds gebruikt werd als opslagruimte voor materialen.

In conclusie en op de terechtzitting van 5 februari 2024 voerden beklaagden onoverwinnelijke rechtsdwaling aan omdat zij als huurders niet op de hoogte waren dat een vergunning voor de buitenopslag van het materiaal van de door hen uitgebate doe-het-zelf zaak noodzakelijk was. Minstens vanaf 21 mei 2019 – begindatum van de incriminatieperiode – waren beklaagden evenwel op de hoogte van de niet-nageleefde vergunningsplicht. Overeenkomstig artikel 4.2.1 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening mag niemand zonder voorafgaande omgevingsvergunning voor stedenbouwkundige handelingen een grond gewoonlijk gebruiken of inrichten voor het opslaan van allerlei materialen. Eerste en derde beklaagde zijn de zaakvoerders van tweede beklaagde en hadden de verantwoordelijkheid over alle beslissingen inzake vergunningen. Beiden waren zich er van bewust dat zij bouwmaterialen opsloegen zonder vergunning. Zoals beklaagden in conclusies bevestigen, lag het terrein in woongebied en waren er enkel stedenbouwkundige vergunningen voorhanden voor de bouw van een winkel met depot, inclusief parking en een extra woning. Zoals de Hoge Raad voor de Handhavingsuitvoering terecht stelde, vindt artikel 3.1 van het Vrijstellingsbesluit geen toepassing. Niettemin bleven eerste en derde beklaagde meer dan een jaar lang bouwmaterialen opslaan. De bewezen verklaarde feiten kunnen hen worden toegerekend. De bewezen verklaarde feiten houden verband met de verwezenlijking van het doel van tweede beklaagde. De duur van de onvergunde opslag geeft blijk van een gewoonte om de vergunningsplicht naast zich neer te leggen. Het gaat hier dan ook niet om een alleenstaande fout van de zaakvoerders, maar om een beleid binnen de rechtspersoon die geen voldoende aandacht schonk aan de regelgeving rond vergunningen. Dit maakt een eigen fout uit van de rechtspersoon die haar kan worden toegerekend.

3.

De schuld van beklaagden aan de enige tenlastelegging is dan ook bewezen.

3.2 Straftoemeting

1.

Bij de straftoemeting houdt de rechtbank rekening met de aard en de objectieve ernst van de bewezen verklaarde feiten, de begeleidende omstandigheden en de persoonlijkheid van beklaagden zoals die blijkt uit hun strafrechtelijk verleden, gezinstoestand en arbeidssituatie, voor zover de rechtbank die kent.

De straf heeft niet alleen een vergeldende functie, ze moet ook preventief werken: ze moet beklaagden ertoe aanzetten in de toekomst geen misdrijven meer te plegen.

2.

Eerste beklaagde is jaar en werd één keer politioneel veroordeeld. Tweede beklaagde werd één keer politioneel veroordeeld. Derde beklaagde is jaar en beschikt over een blanco strafregister.

Beklaagden plaatsten hun eigenbelang en profijt boven het belang van een goede ruimtelijke ordening.

Gelet op de ernst van de feiten, de incriminatieperiode, het economisch voordeel dat beklaagden gedurende lange tijd verkregen uit de bewezen misdrijven en het aanslepend herstel, doch anderzijds ook rekening houdend met het (relatief) gunstig strafverleden van beklaagden, is de hierna bepaalde

geldboete gepast en noodzakelijk om beklaagden te doen inzien dat de regels die waken over een goede ruimtelijke ordening ernstig te nemen zijn en de handhaving ervan een grote maatschappelijke kost met zich meebrengt.

4. HERSTEL

1.

De burgemeester van _____ diende op 9 september 2021 lastens _____ een herstellvordering in bij het openbaar ministerie, waarover de Hoge Raad voor de Handhavingsuitvoering op 20 augustus 2021 positief adviseerde. De adviesaanvraag werd op 10 juni 2021 betekend en tweede beklaagde legde een gemotiveerde nota neer. Zelfs indien de herstellvordering niet gemeld werd door middel van een beveiligde zending, zoals tweede beklaagde in haar op 17 oktober 2022 neergelegde conclusie opwierp, dan nog leidt dit niet tot de niet-ontvankelijkheid van de herstellvordering (vgl. P. VANSANT, "De gerechtelijke herstelmaatregel", *Zakboekje ruimtelijke ordening*, Mechelen, Wolters Kluwer, 2024, 996).

Concreet vorderde de burgemeester het herstel van de plaats in de oorspronkelijke toestand, meer bepaald *"het verwijderen van alle materialen in de zone voor het gebouw. Deze zone dient terug in gebruik genomen te worden in zijn oorspronkelijke toestand, namelijk parking"*.

Het openbaar ministerie sloot zich op de terechtzitting van 5 februari 2024 aan bij deze herstellvordering.

2.

Niettegenstaande tweede beklaagde in haar op 17 oktober 2022 neergelegde conclusie aanvoerde dat de herstellvordering zonder voorwerp is, blijkt uit het proces-verbaal _____ dat de toestand op 24 november 2023 ongewijzigd was en dat het terrein nog steeds werd gebruikt voor het stapelen van materialen. Ook op de terechtzitting van 5 februari 2024 verklaarde tweede beklaagde bij monde van haar raadsman dat er nog steeds bouwmaterialen worden opgeslagen.

De herstellvordering is bijgevolg niet zonder voorwerp.

3.

De herstellvordering is niet kennelijk onredelijk en niet gesteund op motieven die vreemd zijn aan de goede ruimtelijke ordening. De herstelmaatregel is voldoende gemotiveerd in functie van een goede ruimtelijke ordening. Er wordt in de herstellvordering onder meer gewezen op het feit dat de overtreding plaatsvond in woongebied en dat *"de volledige verharde zone voor de winkel wordt aangewend voor handels- en bedrijfsactiviteiten. Daarbij liggen de bouwmaterialen gestapeld op het terrein in rekken die zich tegen de perceelsgrenzen bevinden waardoor de hinder voor de aanpalenden groot is. Het terrein wordt gebruikt om de goederen tentoon te stellen bedoeld voor de rechtstreekse verkoop, maar ook als opslagplaats voor de bedrijfsactiviteiten. Door het actuele gebruik zijn er veel vervoersbewegingen op het terrein waarneembaar. Doordat deze in de openlucht gebeuren en al van de vroege morgen plaatsvinden genereert dit veel geluidshinder, niet alleen voor de rechtstreeks aanpalenden maar ook voor de gehele omgeving. De gestapelde materialen geven ook visuele hinder naar de straat toe aangezien deze zich in de voortuinstrook bevinden. De onvergunde activiteiten zijn niet in overeenstemming met de goede ruimtelijke ordening. Enkel het staken van het gebruik van de verharde zone voor het gebouw voor de bedrijfsactiviteiten kan de ruimtelijke bezwaren op voldoende wijze wegnemen"*.

De hiervoor beschreven gevolgen van de bewezen verklaarde – enige – tenlastelegging zijn kennelijk niet verenigbaar met een goede ruimtelijke ordening, zodat het herstel, dat nog altijd niet werd gerealiseerd, moet worden bevolen. Het betalen van een meerwaarde herstelt de gevolgen van de

bewezen verklaarde feiten niet op een wijze die kennelijk verenigbaar is met een goede ruimtelijke ordening. De enkele betaling van een meerwaardesom verandert niets aan de onaanvaardbare activiteiten in woongebied. Ook de hinder voor omwonenden en het niet in de onmiddellijke omgeving inpasbaar ruimtegebruik blijven bij het betalen van een meerwaardesom onverkort bestaan.

Het gevorderde herstel is bovendien evenredig aan de concreet vastgestelde aantasting van de ruimtelijke ordening en is redelijk in vergelijking tot de last die dit voor tweede beklagde meebrengt.

Omwille van het talmen van tweede beklagde in het verleden om tot herstel over te gaan, vordert de burgemeester terecht de verbeurte van een dwangsom bij niet naleving van het bevel tot herstel. De lange tijd sedert dewelke tweede beklagde al kon overgaan tot het herstel conform de verleende vergunning en de ruime termijn die haar hiertoe nog wordt verleend, brengen mee dat er geen reden is om bij toepassing van artikel 1385 bis, laatste alinea van het Gerechtelijk Wetboek nog een zekere termijn te bepalen waarna tweede beklagde pas de dwangsom zal kunnen verbeuren.

5. BEOORDELING OP BURGERLIJK GEBIED

Omdat de door beklagden gepleegde misdrijven mogelijk schade hebben veroorzaakt, houdt de rechtbank de burgerlijke belangen ambtshalve aan, overeenkomstig artikel 4 van de Voorafgaande Titel van het Wetboek van Strafvordering.

6. TOEGEPASTE WETTEN

De bijzondere wetten zoals vermeld in punt 1. Tenlasteleggingen;
Wet van 15 juni 1935, art. 2, 11 tot 14, 21 tot 24, 31 tot 37, 40, 41;
Wetb. van strafvordering, art. 162, 182, 184, 185, 189, 190, 190ter, 194, 195;
Strafwetboek, art. 2, 38, 39, 40, 65, eerste lid, 66;
Wet van 5 maart 1952, art. 1, gew. programmawet d.d. 24.12.1993, art. 1; gew. art.36 Wet 07.02.2003;
Art. 2 en 3 van de Wet van 28.12.2011 houdende diverse bepalingen inzake justitie (B.S. 30.12.2011), zoals gewijzigd bij B.S. 29.12.2016, art. 59, 60; (opdecimen);
Art. 6 Programmawet II van 27.12.2006;
W.01.08.1985, art. 28, 29, gew. art. 1 K.B. 31.10.2005 (25 euro).

BESLISSING

De rechtbank beslist **OP TEGENSPRAAK** ten aanzien van

OP STRAFGEBIED

Eerste beklagde,

De rechtbank:

- verklaart eerste beklagde **SCHULDIG** aan (de enige) tenlastelegging A;
- veroordeelt eerste beklagde hiervoor tot een **GELDBOETE** van **2.000,00 EURO**, zijnde een geldboete van **250,00 EURO**, verhoogd met 70 opdecimen (x8);

- zegt dat bij niet betaling binnen de door de wet bepaalde termijn de lastens eerste beklaagde uitgesproken geldboete kan worden vervangen door een gevangenisstraf van 75 dagen.

Bijdragen - vergoeding

De rechtbank:

- spreekt in hoofde van eerste beklaagde de verplichting uit om EENMAAL een bedrag van 25,00 euro, met 70 opdecimen verhoogd, **200,00 euro** bedragende, te betalen bij wijze van bijdrage tot financiering van het Fonds tot financiële hulp aan slachtoffers van opzettelijke gewelddaden;
- legt eerste beklaagde bovendien een vergoeding op voor de kostprijs van de strafprocedure van **58,90 euro** overeenkomstig artikel 1 van het KB van 28 augustus 2020 tot wijziging van het KB van 28 december 1950 houdende het algemeen reglement van de gerechtskosten in strafzaken;
- veroordeelt eerste beklaagde, krachtens artikel 4 §3 van de wet van 19 maart 2017 tot oprichting van een Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijsbijstand, tot het betalen van een bijdrage aan het Fonds van **24,00 euro**.

* * *

Tweede beklaagde,

De rechtbank:

- verklaart tweede beklaagde **SCHULDIG** aan (de enige) tenlastelegging A;
- veroordeelt tweede beklaagde hiervoor tot een **GELDBOETE** van **4.000,00 EURO**, zijnde een geldboete van **500,00 EURO**, verhoogd met 70 opdecimen (x8).

Bijdragen - vergoeding

De rechtbank:

- spreekt in hoofde van tweede beklaagde de verplichting uit om EENMAAL een bedrag van 25,00 euro, met 70 opdecimen verhoogd, **200,00 euro** bedragende, te betalen bij wijze van bijdrage tot financiering van het Fonds tot financiële hulp aan slachtoffers van opzettelijke gewelddaden;
- legt tweede beklaagde bovendien een vergoeding op voor de kostprijs van de strafprocedure van **58,90 euro** overeenkomstig artikel 1 van het KB van 28 augustus 2020 tot wijziging van het KB van 28 december 1950 houdende het algemeen reglement van de gerechtskosten in strafzaken;
- veroordeelt tweede beklaagde, krachtens artikel 4 §3 van de wet van 19 maart 2017 tot oprichting van een Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijsbijstand, tot het betalen van een bijdrage aan het Fonds van **24,00 euro**.

* * *

Derde beklaagde,

De rechtbank:

- verklaart derde beklaagde **SCHULDIG** aan (de enige) tenlastelegging A;
- veroordeelt derde beklaagde hiervoor tot een **GELDBOETE** van **2.000,00 EURO**, zijnde een geldboete van **250,00 EURO**, verhoogd met 70 opdecimen (x8);
- zegt dat bij niet betaling binnen de door de wet bepaalde termijn de lastens derde beklaagde uitgesproken geldboete kan worden vervangen door een gevangenisstraf van 75 dagen.

Bijdragen - vergoeding

De rechtbank:

- spreekt in hoofde van derde beklaagde de verplichting uit om EENMAAL een bedrag van 25,00 euro, met 70 opdecimen verhoogd, **200,00 euro** bedragende, te betalen bij wijze van bijdrage tot financiering van het Fonds tot financiële hulp aan slachtoffers van opzettelijke gewelddaden;
- legt derde beklaagde bovendien een vergoeding op voor de kostprijs van de strafprocedure van **58,90 euro** overeenkomstig artikel 1 van het KB van 28 augustus 2020 tot wijziging van het KB van 28 december 1950 houdende het algemeen reglement van de gerechtskosten in strafzaken;
- veroordeelt derde beklaagde, krachtens artikel 4 §3 van de wet van 19 maart 2017 tot oprichting van een Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijsbijstand, tot het betalen van een bijdrage aan het Fonds van **24,00 euro**.

* * *

Kosten

De rechtbank veroordeelt **eerste, tweede en derde beklaagde hoofdelijk** tot de gerechtskosten, tot op heden begroot op de som van **356,30 euro**.

HERSTEL

De rechtbank:

- beveelt lastens **tweede beklaagde,** het **herstel in de oorspronkelijke**
toestand van het terrein gelegen te **gekend**
onder de kadastrale gegevens **hetgeen impliceert:**

"het verwijderen van alle materialen in de zone voor het gebouw. Deze zone dient terug in gebruik genomen te worden in zijn oorspronkelijke toestand, namelijk parking"

en dit binnen een termijn van zes maanden vanaf de dag dat dit vonnis in kracht van gewijsde is, onder verbeurte van een dwangsom van 200 euro per dag vertraging in nakoming van dit bevel lastens tweede beklaagde

- zegt voor recht dat de veroordeelde overeenkomstig art. 6.3.6 Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening de gemeentelijk stedenbouwkundig inspecteur of de burgemeester onmiddellijk met een beveiligde zending ervan op de hoogte brengt als hij de opgelegde herstelmaatregel vrijwillig heeft uitgevoerd;
- machtigt overeenkomstig artikel 6.3.4, § 1, eerste lid, Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur en de burgemeester van tot ambtshalve uitvoering van de herstelmaatregel op kosten van de veroordeelde indien tweede beklaagde in gebreke blijft het herstel tijdig te bewerkstelligen.

OP BURGERLIJK GEBIED

De rechtbank houdt de beslissing over de burgerlijke belangen ambtshalve aan.

Alles gebeurde in de Nederlandse taal overeenkomstig de wet van 15 juni 1935.

Dit vonnis is in openbare terechtzitting uitgesproken op **4 MAART 2024** door de rechtbank van eerste aanleg Oost-Vlaanderen, afdeling Dendermonde, D13M kamer, samengesteld uit:

echter, voorzitter van de D13M kamer,

In aanwezigheid van het lid van het openbaar ministerie vermeld in het proces-verbaal van de terechtzitting,

~~Met biistand van griffier~~